

roagă pretutindeni fiindcă el trăiește o viață în Hristos cu care vorbește neîncetat.

Acesta e sensul adânc al rugăciunii. Cine n'a înțeles aceasta, înseamnă că n'a înțeles miezul credinței străbune.

Fi, incredințat deci creștine că atunci când vei recuceri rugăciunea, aripile sufletului tău își vor lua zborul spre orizonturile dumnezeirii. Numai atunci vei înțelege ce înseamnă să ai în tine adevărata viață.

V. T.

Biserica*)

de

I. P. S. Mitropolit Nicolae de Crutîchi
și Colomenschi

Abia am terminat slujba Dumnezeștii Liturghii și câte experiențe sfinte ducem cu noi în inimile noastre!

Ne-am mângăiat cu rugăciunea noastră făcută împreună, cu evlavioasă luare aminte am ascultat cuvântul lui Dumnezeu, de multe ori ne-am plecat capetele sub binecuvântătoarele mâini ale Bisericii, mulți din voi, împreună cu noi sfințiții slujitori, v'ați împărtășit cu Sfintele Taine. Noi am putut trăi aceste fericite momente numai pentru aceea, că noi toți suntem fiii Sfintei Biserici Ortodoxe. Dacă noi am fi fost niște simplii vizitatori ai bisericii și am fi fost intrat în ea numai din curiozitatea de a vedea podoabele ei și slujbele săvârșite în ea, atunci inimile noastre nu s'ar fi putut împărtăși de duhovniceștile mângăeri ale rugăciunilor făcute împreună și peste noi nu s'ar fi revărsat binecuvântările Bisericii. Dar noi toți suntem fii ai Sfintei Biserici Ortodoxe și venim aici ca la casa noastră părintească, în casa Tatălui nostru ceresc și pentru aceea am și fost părtași păcii duhovnicești, pe care aici Tatăl ceresc o îmbrăie fiilor Săi. Aici în biserica lui Dumnezeu în vremea săvârșirii sfintei slujbe, simțim mai ales fericirea de a aparține Sfintei Biserici Ortodoxe, această mare familie a fiilor lui Dumnezeu.

Sf. Biserica Ortodoxă întemeiată de Domnul și Mântuitorul nostru, din mica familie a celor dintâi creștini, a crescut (a devenit) marea (colosala) nenumeroasă, constatoare din multe milioane de membri, familia sfântă: Biserica Ortodoxă. Dintr'un

mic grăunte așezat în pământ de Dumnezeescul Grădinar a crescut copacul cu nenumărat de multe ramuri, care cuprinde cu ramurile sale toată lumea, și fiecare din noi este o mică frunzișoară a aceluia arbore colosal.

Au trecut aproape o mie de ani de când pe pământul patriei noastre a strălucit lumina credinții în Hristos și pe trunchiul Bisericii ecumenice a crescut marea ramură a Bisericii Ruse. Strămoșii, moșii și părinții noștri au trăit și au murit în această prea frumoasă grădină: Biserica Ortodoxă Rusă și fericirea de a aparține ei a trecut prin moștenire dela ei asupra noastră.

Ce este pentru noi, iubiții mei, Biserica Ortodoxă? Ea este mama noastră, care cu putere și cu iubire de mamă ne cuprinde pe toți în părinteștile ei brațe întocmai precum pasărea își acopere cu aripile sale puii ei. Fiecare din noi, după trup este născut de maica sa și Biserica ca maica noastră duhovnicească, pe fiecare din noi ne-a născut duhovnicește în Sfânta Taină a Botezului. Sfântul Botez este nașterea noastră duhovnicească, prin el intrăm în grădina Sfintei Biserici, devenim fii ai ei și ai cerescului nostru Părinte al tuturor. Mama își hrănește copiii la început cu lapte, iar mai târziu, după ce ei au mai crescut și-i hrănește cu bucate tari (Cor. 3₂). Mama noastră, Sf. Biserica pe toți ne hrănește cu mâncări duhovnicești: cu rugăciunile ei, cu binecuvântările ei, cu bogatele daruri ale Sfântului Duh, cu Sfintele Taine ale Dumnezeescului Trup și Sânge ale Domnului, cetindu-ne propoveduindu-ne cuvântul lui Dumnezeu. Sf. Biserica dă fiecăruia mâncare potrivită minții și inimii omului, și tânărul și bătrânul, învățatul și cel neînvățat, și păcătosul și dreptul — fiecare își stămpără foamea și setea duhovnicească cu aceste duhovnicești mâncări.

Mama își învață pruncul ei născut și crescut de ea, îl învață (il arată) ce este bun și ce este rău, îl face lăudor aminte la neînălăturatele necazuri din lumea aceasta, îl învață cu pilda bună și cu sfatul bun. Iar Sf. Biserica mama noastră în toate lecțiile pe cari ni le dă la Dumnezeștile slujbe cu toată bogăția scrierilor Sfinților Părinți și învățători ai Bisericii, cu tot felul ei de a fi, și cu toate poruncile ei ne învață pe noi toți fiii ei, cum să trăim viață vrednică de creștin, poruncită de Domnul

Isus Hristos, care (viață) te duce la mântuirea vecinică. Pe cei căzuți în greșeli Sf. Biserică îi cheamă la pocăință, ea trezește conștiința adormită, păcătoasă, pe păcătoșii cari se căesc îi păzește de tristeță și de desnădejde, semănând în ei nădejdea în milostivirea lui Dumnezeu. Sfânta Biserică ca adevărată mamă a noastră însoțește pe fiecare din noi în toată viața lui pământească în bucurii, în necazuri, în toate împrejurimile (momentele) însemnate ale vieții noastre pământești. Ea se roagă pentru noi și cheamă asupra noastră binecuvântările Bunului Dumnezeu.

Mama niciodată nu-și uită de pruncul ei nici chiar atunci când el se întoarce (se depărtează) de ea, ea continuă să se roage și pentru pruncul care a căzut (s'a îndepărtat) dela ea și nu numai o lacrimă îi cade din ochi în mijlocul nopților în vremea rugăciunilor ei pentru acel prunc al ei, nici odată nu-și uită de pruncii ei fătăciți și căzuți. Sfânta Biserică, ea se roagă în fiecare zi ca Domnul să-i înțelească și să-i adune la sânul cald al Bisericii Ortodoxe. Fără îndoială că acestor zilnice rugăciuni ale Sfintei Biserici datorăm aceea, că în anii din urmă o mulțime de oameni înstrăinați dela Sf. Biserică Ortodoxă Rusă s'au întors de pe calea neascultării în ograda Bisericii Ortodoxe. Ca o mamă cu grijă pentru pruncii săi, Sfânta Biserică zilnic se roagă: pentru cei călătoresc, pentru cei bolnavi pentru cei ce să ostenesc și pentru aceia cari din binecuvântarea pricini nu pot veni la sf. Biserică, pe toți îi cuprinde în iubirea ei în rugăciunile ei, cu binecuvântările ei. O, ce fericire este a fi fiu al Sfintei Biserici Ortodoxe.

(Partea II-a va urma în Nr. viitor)

(*Predică rostită de I. P. Sf. Sa în biserica „Schimbarea la față” din Moscova.
Reprodus din „Legea Românească” Oradea 1948, Nr. 14—15.

Onomastica patristică în limba română

Problema traducerii numelor grecești ori latinești ale Sfinților Părinți în graiul nostru românesc, deși la prima vedere ar putea fi lipsită de orice importanță, își are totuși rostul ei. Căci nu e tot una spre pildă dacă scri: Denis din Alexandria ori Dionisie din Alexandria, Hesychie ori Isihie, Clementie ori Clemens, Hegesipp ori Egesip, etc...

etc... Și totuși noi scriem și într'un fel și într'altul, când nu cumva adoptăm alte eventuale variante. Așa se face că plutim astăzi într'o adevărată babilonie. Păr. D. Fecioru promisese oarecând (în rev. Raze de lumină, Buc. V, 1932, Nr. 2, p. 104) a desbata această chestiune. N'avem însă cunoștință s'o fi făcut. Între timp, restrângându-și cercetarea la „onomastica latină în limba română” doar, dl. V. Al. Georgescu indica în Revista Clasică (Buc., I, 1929, pp. 452—461) un aproximativ sistem de transcriere a numelor latinești. Astfel, conform regulilor propuse de dsa ar urma ca, numele de decl. II-a terminate în „ius” să fie încetățenite prin suprimarea lui „s” final (ex. Lactantius — Lactantiu) ori, numele de decl. II. terminate în consoană plus „us” și având mai mult de două silabe, să fie românizate prin suprimarea lui „us” (ex. Justinianus - Justinian; Cyprianus - Cyprian).

Acest sistem însă, bun la aparență, s'a dovedit defectuos prin neputința lui de a răspunde tuturor dificultăților, cari sunt nenumărate. Le-a indicat în parte dl. N. I. Herescu (Milliarium, t. I, ed. 2. Buc. 1941, pp. 133—138) care, printre altele, se întreabă: „Ce te faci cu *Labienuș, Avienus, Nasidienuș, Postumus, Atticus, Africus*, etc.? Căci spiritul limbei noastre nu mistue forme ca *Labienuș, Avien, Nasidienuș, Postum, Attic, Afric* — pe cari le creează totuși regulile propuse mai sus.

Așa stând lucrurile, care va fi totuși poziția ce trebuie adoptată?

Mulți au zis: să urmărim procedeul folosit de francezi; iar aceștia știm bine că nu se găsesc în divergență asupra modului cum trebuie să se traducă, spre pildă, numele unui Dionisie Areopagitul, căci toți, fără excepție, scriu și pronunță „Denis l'Areopagite”. Sunt ei călăuziți de vreo regulă în această privință? Unii ar crede că da. Dar în acest caz de ce sunt tratate atât de diferit vechile nume proprii, dintre cari luăm întâmplător spre exemplificare pe *Apollinarius* și *Apollonius*? Căci iată, unul devine *Apollinaire*, altul *Apollonius*! Decenul s'a zis în primul caz *Apollinarius*, iar în al doilea *Apollone*? — Renunțăm însă de-a mai continua cu astfel de exemple cari ar impresiona neplăcut urechea celui obișnuit cu muzicalitatea numelor antice și ne grabim a preciza, cu riscul chiar de a nu ne fi putut face întru totul înțeleși că, „nu

există în franțuzește o lege pentru toate numele proprii, un sistem *erga omnes* ci, prin evoluția lentă a limbii s'a ajuns la o formă bine stabilită pentru fiecare caz în parte" (Herescu, o. c. p. 135).

La fel s'au petrecut lucrurile și în cazul limbilor germană, engleză, italiană, etc... Și aceasta pentru că „limbile nu se dezvoltă după sisteme prestabilite“ ci și urmează cursul vieții lor, plin de suișuri și coborâșuri capricioase.

Așa dar, nu pot exista norme impuse artificial, pentru transcrierea numelor străine într'o altă limbă. Dar în acest caz s'ar putea cineva întreba, ce rost mai are să ne pierdem vremea discutând o atare chestiune? Apoi rostul ei e tocmai acela de a preveni tâmpina greșeli ca acelea pe care le săvârșesc unii, împotriva spiritului limbii pe care o vorbesc sau o scriu. Și iată: urmărească cine va vrea literatura noastră teologică mai veche și mai nouă și se va isbi de nume ca acestea: „Denis“, „Iulian Apostata“, „Chirilă“, „Avsonie“, „Basil“, „Ezihie“, „Chrizostom“, etc... Ori, e necesar, ca atunci când scriem numele cuiva, să știe și alții despre cine vrem să vorbim și, mai ales, să simtă că nu au de-a face cu un termen pocit (cf. Al. Adobescu, Condițiunile unei bune traduceri, în col. Căminul, nr. 149—150, Buc., 1924). Iar pentru aceasta nu trebuie să uităm că orice transcriere trebuie:

a) să se depărteze cât mai puțin de forma originală;

b) să cuprindă în sine rădăcina numelui respectiv;

c) să se adapteze pe cât posibil limbii moderne și putinței de pronunțare a celor ce trebuie să le rostească.;

d) să urmeze consensului la care s'a oprit majoritatea înșilor.

În felul acesta nu vom zice *Chrisostom* ori *Chrisologul*, cum nu vom zice nici *Christos*, *cheruvim*, *chrisov*, *catechism*, *technic*, *patriarch*, ci: *Hrisostom*, *Hrisologul*, tot așa ca și: *Hristos*, etc... (cf. Axente Banciu, Din dicționarul greșelilor noastre de limbă și ortografie, XIV, în Societatea de mâine, Cluj, An. II, Nr. 11—12, 1925, p. 204).

De asemeni nu vom spune *Tertulian*, *Apolinarie*, *Casian*, *Paladius*, cum nu vom spune nici *Avram*, *Isac*, *Isus*, etc... De vreme ce în original avem două de *l*, *s*, *a*, ori *i*,

îi păstrăm și noi. Vom scrie deci *Tertulian*, *Apollinarie*, *Cassian*, *Palladius*, așa cum vom scrie și *Avraam*, *Isaac*, *Iisus*, etc... — *Iisus* cu două *i*, nu cu unul singur, după cum s'a argumentat îndeajuns, deși incomplet, chiar de către un cercetător român (Gr. T. Marcu, *Isus* sau *Iisus*, în *Rev. Teol.*, Sibiu, XXIII, 1938, Nr. 11—12, pp 512—513).

Nu vom obliga însă pe nimeni să scrie *Cyprian* în loc de *Ciprian*, *Athanasie* în loc de *Atanasie*, *Theodor* în loc de *Teodor*, *Cyrrill* în loc de *Ciril*, *Porphyrie* în loc de *Porfirie*, etc... etc... Până se va stabili un consens în această privință, poate fi socotită corectă și o formă și alta. Dar nu vedem pentru ce sar zice *Neculai* ori *Neculaie* în loc de *Nicolae*, și *Demetriu* în loc de *Dimitrie*, așa după cum nu spunem nici *Tudor* ori *Todor* în loc de *Teodor*.

Și am mai adăuga: nu suntem de părere să se facă prea mult caz de erudiție până într'acolo încât să devenim hermetici, De aceea nu vom adopta formele de *Aphrem-Ishaq*, *Qurillona*, etc... așa cum le utilizează spre pildă *Anton Baumstark* (*Gesch. der syr. Lit.*, Bonn, 1922) pentru *Efrem* (*Sirul*), *Isac*, *Chirilona* sau *Cirillona*, căci în acest caz, nepreveniți dinainte, puțini ar bănuși la cine ne referim.

În concluzie vom spune deci, urmând afirmațiilor unui specialist în cele ale filologiei, că nu există și nu trebuie să existe sisteme prestabilite cari să determine dezvoltarea unei limbi. După cum, *mutatis mutandis*, nici școala latinistă nu a putut latiniza limba română, nici *Heliade* nu a putut-o italianiza, nici *patruzeci* — optiștii n'au putut-o franțuzi, tot așa, orice încercări moderne din partea oricărui ar veni, nu vor putea uniformiza onomastica antică (greacă și latină), în limba română. În franceză, această onomastică a ajuns la forme bine stabilite fiindcă limba franceză a avut timp să experimenteze și să se oprească la formele care au rezistat. Va veni vremea ca, după unele șovări inevitabile azi, și limba română să și le stabilească pe ale sale. Până atunci, zadarnic vom crea noi un sistem, oricât ar fi el de ingenios. Tot ce este artificial este caduc, iar un „sistem“ în această materie nu poate fi decât artificial. Acțiunea lentă, dar necesară și sigură a unei limbi în

evoluție, cum e limba noastră, refuză să se închircească în tiparele puțin naturale ale oricărui asemenea sistem (Herescu, a. c. pp. 138).

Diacon N. Corneanu

Misiuni religioase

Sfintirea Bisericii din Zăvoiu

Jud. Severin

Când, în vara anului 1941, *Prea Sf. Sa Păr. Veniamin Nistor*, nou alesul episcop al Caransebeșului, a scoborit, cu suita, din preajma scaunului mitropolitan al Sibiului, descălecând pe meleagurile Banatului, printre bisericile ce-l surădeau în cale în pitoreasca vale a Bistrei, a întâlnit și zidurile proaspăt ridicate ale Sf. lăcaș de închinăciune din Zăvoiu.

Cu acel prilej, P. S. Sa, în cuvântul de răspuns la entuziasta primire făcută de credincioși, a făgăduit că în curând va veni în mijlocul lor ca să târnosească după dalina străbună această biserică ridicată prin osârdia și daniile credincioșilor.

...Și Prea Sfinția Sa, a tradus făgăduința în fapt!..

Duminică 8 August 1948 comuna Zăvoiu a trăit clipe de măreață înălțare sufletească așteptând pe P. S. Sa Păr. episcop. Veniamin Nistor la sfintirea Bisericii din sat.

Încă din ajun credincioșii se frământau neliniștiți, căutând să îndeplinească toate cuvintele acestui act neobișnuit și cu adevărat istoric din viața satului lor.

Astfel, Sâmbătă seara, *Păr. Diac Prof. N. Corneanu*, emis consistorial împreună cu *Păr. I. Turcan*, parohul locului, asistați de *Pr. P. Turcan*, *Pr. Prof. V. Turcan*, și *Pr. E. Jucovschi*, au oficiat serviciile premergătoare actului sfintirii: Vecernia, priveghierea și sfintirea apei, fiind în toate secundați de cântăreții de strană de sub conducerea primului cântăreț: *R. Sârbu* din loc.

Duminecă dimineața, toată populația s'a adunat în fața bisericii iar un cordon de călăreți a plecat întru întâmpinarea arhierelui până la podul de beton dela hotar...

La ora 9.30, apare mașina P. S. Sale înconjurată de călăreți și la areul de verdeată, arhierelul este întâmpinat de primaful comunei: *I. Popoviciu* care talmăcește într-o alocuțiune emoționantă sentimentul de recunoștință al întregii populații pentru osteneala și bunăvoința P. S. Sale. Corul sătesc din Cireșa întonează „*Bine-ați venit*“, după care P. S. Sa răspunde în cuvinte măgulitoare pentru frumoasa primire făcută. Apoi, în acordurile imnului arhieresc P. S. Sa. este condus sub baldachin, cu litia până în fața Bisericii, unde este întâmpinat cu crucea și evanghelia de *Pr. I. Turcan parohul locului* care își manifestă bucuria de-a

primi pe P. S. Sa pentru a doua oră: în Februarie în materă iar acum în filie. Apoi, arătând toate frământările prin cari au trecut credincioși din această comună, până la înălțarea acestei biserici, le aduce tuturor laudă publică pentru că azi strădania lor este incununată de succes.

Prea Sfinția Sa răspunde la raportul preotului binecuvântând uriașa muncă din aceeași comună unde preotul și credincioșii au pus umăr la umăr pentru ridicarea unui măreț lăcaș de închinăciune lui Dumnezeu.

După aceea, se purcede la actul sfintirii bisericii cu ocolirea și ungerea zidurilor cu sf. mir, apoi așezarea Sf. moaște în prestol cu citirea psalmilor îndăcinați.

Toate aceste acte, forme și simboale ale cultului nostru, executate cucernic și deschis, în văzul tuturor credincioșilor, au impresionat adânc atât pe țărani cât și pe intelectualii.

Când totul a fost terminat, s'au aprins luminile în altar și s'a început Sf. Liturghie oficiată de *P. Sf. Sa episcopul Veniamin* asistat de un sobor impresionant compus din: *Pr. On. Prot. Dr. I. Crețiu*, cons. eparhial, *P. On. Prot. T. Roșca*, adm. prot., *Pr. G. Adam-Voislova*; *Pr. Pr. G. Popoviciu-Mărul*; *Pr. I. Terovan-Ohababistra*; *Pr. E. Jucovschi-Zăvoiu*, *Pr. P. Z. Turcan-Petroșnița*; *Pr. I. Turcan-Cireșa*; *Pr. I. Racovean-Oțelul Roșu*; *Pr. Prof. V. Turcan-Caranebeș*; *Pr. N. Șușoi-Crâjma* și *Diac. Prof. N. Corneanu* din Caransebeș.

Deși era o căldură dogoritoare, biserica s'a întesat de credincioși cari ascultau satisfacți ecteniile rostite cu atâta evlavie de către diacon ca și primenirea preoților la ecfonise rânduiți de P. S. Sa după rang și bătrânețe.

Corul „*Doina Bistra*“ din Cireșa, care și-a câștigat o adevărată rutină în răspunsurile liturghii-ilor arhieresti sub bagheta *D-lui Prof. Nicolae Olariu*, s'a întrecut pe sine executând toate imnele cu nuanțări și intonații minunate...

La priceasnă, după împărțirea tuturor preoților din mâna arhierelui, P. S. Sa pășește, înconjurat de sobor, în fața altarului și rostește o edificatoare predică luând ca bază citatul Sf. Ioan Gură de aur: „*Nimic nu e mai mare și mai tare ca biserica... Căți n'au combătut-o și ea a rămas falmică și strălucitoare, peste veacuri...*“ Apoi P. S. Sa arată că la sfintirea oricărei biserici, se așează sf. moaște — recoltate din oasele, martirilor; în sf. prestol ca să arate, simbolic, lupta dusă de martiri pentru apărarea sf. biserici („*Sangvis martirorum, semen cristianorum*“) Noi românii în decursul frământărilor din trecut, n'am fost un popor puternic ca număr dar tare în credință și de-aceea am biruit până la urmă. Și' Dumnezeu care ne-a apărât în trecut ne va ocroti și în viitor, dacă ne vom păstra credința tare așa cum am primit-o dela moși strămoșii noștrii. Se dă ca exemplu țărâniea din Ardeal care pe timpul opresiunilor confesionale a mers până la Curtea imperială dela Viena asigurând pe împărat de toată supunerea, de toate jertfele pentru susținerea imperiului, numai un lucru să rămână neatins: *sufletul*, căci *acesta yu e a împăratului ci a lui Dumnezeu*. Așa cum am jertfit pentru Biserica strămoșii noștrii, am jertfit și noi cu toți

și mai ales noi, credincioșii și preoții a două generații din comuna Zăvoi, mică la număr dar mare ca jertfă și ca credință în Dumnezeu. Aceste este un lucru care rămâne peste veacuri. Incolo, tot ce face omul pentru mărirea lui, dispore.

„Alexandru Machedon care a stăpânit toată lumea, cu trufie, moare tânăr și dă poruncă să fie îngropat cu mâna dreaptă afară din sicriu ca să vadă o lume întreagă că din toată bogăția pământului nu ia cu el nimic în mormânt!..

„De aceea, să prețuim mai mult bagățiile spirituale decât pe cele materiale și Dumnezeu, ne va ajuta întotdeauna.

...Și astfel captivând și stăpânind masa credincioșilor timp de o oră încheiată, P. S. Sa a sfârșit predica cu o mișcătoare rugăciune menită să întărească toate învățăturile și toate îndemnulile împărtășite credincioșilor.

După Sf. Liturghie P. S. Sa, s'a întreținut cu frunțașii satului, cu bătrânii și cu toți ceice căutau să se atingă de poala Sa. S'au împărțit cărți de rugăciuni, cruciulițe și iconițe tuturor ministranților, cantorilor și epitropilor.

Apoi, după un serviciu lung și obositor, îngreuiat de căldura copleșitoare a lui August, s'a servit masa în casa parohială din Cîreșa unde Pr. Ion Turcan, pentru a doua oră și-a arătat deplina sa ospitalitate. Cu acest prilej au vorbit: P. S. Sa, Pr. G. Adam și Pr. I. Turcan, subliniind importanța acestui praznic.

Apoi, la orele 6. p. m. P. S. Sa împreună cu suita se retrage, îndreptându-se spre reședință, satisfăcut de munca unei zile trăită din plin în ogorul duhovnicesc.

I. R. Nera

Vizitațiuni canonice

CUPTOARE

Numai după o zi de odihnă, dela reîntoarcerea P. S. Sale Episcopului nostru Veniamin din lunga și obositoare călătorie ce a întreprins-o două săptămâni pe valea Dunării pentru a vizita în parte fiecare comună, multe cari n'au fost cercetate niciodată de arhieru — Prea Sfinția Sa pornește pe drumul prăfuit, dar pe drumul simțimentelor curate spre a vizita comunele Cuptoare și Crușovăț, pentru propovăduirea cuvântului Sf. Scripturi, credincioșilor ce i-au fost dați P. S. Sale spre păstorie.

Duminecă 29 August dimineața la ora 7^{1/2}, P. S. Sa pornește dela reședința episcopescă, însoțit fiind de Prot. P. Toma secretar eparhial și diaconul D. Băloni, spre comuna Cuptoare spre a arăta credincioșilor de aici care este „Calea Adevărului și Viața” spre a le cunoaște greutatea și ai întări în credință, ce am primit-o drept scumpă zestre dela înaintașii noștri. La marginea hotarului Cuptoare P. Sf. Sa este întâmpinat de bătrânii satului unul din dânșii talmăcind în numele tuturor în cuvinte nemăestrite dar adânc simțite, marea bucurie ce o simt în sufletele lor la văzul arhipăstorului lor sufletesc, mulțumindu-i tot odată P. Sf. Sale pentru că a binevoit ale prilejului un mare

praznic în comuna lor.

Prea Sf. Sa în câteva cuvinte le mulțumește pentru că sau obosit a-l eși într'u întâmpinare. Bătrânii satului în trei căruțe frumos împodobite însoțesc mașina P. S. Sale până nu departe de biserică, unde P. S. Sa, sub un frumos arc de triumf, este întâmpinat de mulțimea de credincioși.

La bineventarea ce o face primarul, P. S. Sa mulțumește tuturor pentru frumoasa primire ce i-o fac, și le împărtășește tuturor arhieresti binecuvântări.

În fața bisericii Pr. N. Goanță, parohul locului face un frumos raport, descriind istoricul comunei și arătând situația religioasă morală din parohie, exprimând totodată și C. Sa în numele tuturor credincioșilor din parohie adânci mulțumiri P. Sf. Sale pentru oboseala ce și-a luat-o de a descinde în mijlocul lor.

P. Sf. Sa răspunzând, arată bucuria ce o simte oridecâte ori i-se face un raport, că credincioșii sunt cu dragoste față de biserică și cu frica lui Dumnezeu, îi îndeamnă să fie toți în jurul părintelui lor, împărtășindu-le binecuvântările arhieresti; și îndeamnă pe toți a intra în sf. lăcaș de închinăciune pentru a se purcede la sf. Liturghie.

La Liturghia pontificată de P. Sf. Sa, mai servesc pâr. I. Câmpianu, protopop tractual, Prot. P. Toma secretar eparhial, Pr. I. Imbrescu-Mehadia, N. Goanță; N. Văleanu-Cornea, S. Grigore-Crușovăț, și diaconul catedral D. Băloni.

După priceasnă P. Sf. Sa de pe amvonul acestei mici biserice pormind dela citatul: „Să lăpădați chipul viețuirii de mal înainte... înrăcându-vă în omul cel nou făcut după chipul lui Dumnezeu (Efes. 4; 22—24), rostește o predică plină de sfaturi folositoare pentru viața și mântuirea sufletelor credincioșilor din această comună. Combate cu multă înțelepciune relele incubărite în mijlocul credincioșilor și-i sfătuiește la sfârșitul predicii ca să fie cu ascultare și supunere față de Guvernul Țării presidat de Dl. Dr. Petru Groza. și autoritățile administrative dându-le tot concursul prin achitarea regulată a impozitelor, cotelor de cereale etc., pentru înflorirea și propășirea fanărei noastre Republici Populare Române.

După Sf. Liturghie P. Sf. Sa se întreține cu frunțașii din comună, împarte copilașilor cruciulițe, iconițe și cărți de rugăciuni.

În asistență am remarcat prezența D-lui Prof. Ilie Orzescu, fiu al comunei.

Dela Sf. Biserică apoi P. Sf. Sa este condus cu litia de credincioșii satului până la casa parohială, unde a fost servită masa, luând parte mai mulți frunțași din comună.

La ora 4^{1/2} p. m. P. Sf. Sa fiind însoțit de prot. I. Câmpianu și P. Toma, pornește cu mașina în comuna vecină.

CRUȘOVĂȚ

Comuna în haină de sărbătoare, în plin freamăt cu mic cu mare, a eșit în întâmpinarea arhipăstorului, ne mai călcând în comuna lor nici un arhieru.

În fața porții triumfale primarul comunei, exprimă deosebită bucurie ce o simt cetățenii la sosirea primului arhieru în comuna lor.

P. Sf. Sa mulțumește pentru frumoasa primire ce i-o fac, venind în număr atât de mare în întâmpinare. În fața bisericii Pr. Ștefan Grigore adm. paroh al parohiei Crușovăț, face cuvenitul raport.

După ce P. S. Sa arată bucuria ce o simțe că a putut veni în mijlocul lor, într'o comună care n'a mai fost vizitată de episcop, împărtășește tuturor binecuvântări arhieresti și intră în Sf. biserică unde servește Sf. Vecernie, înconjurat de preoții care au participat și la Cuptoare. Răspunsurile la au fost date de corul local, care a făcută impresie deosebită. După sf. Vecernie P. Sf. Sa rostește o frumoasă predică. Pornind dela cuvintele „Nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu tot cuvântul ce iese din gura lui Dumnezeu. „(Mat. 4, 4). arată superioritatea valorilor spirituale față de cele materiale, puterea credinței și valoarea sufletului. Arată apoi credincioșilor cari le sunt datorințele lor în aceste zile. Ledă multe sfaturi înțelepte și combate relele din comună.

După aceea P. Sf. Sa se întreține cu fruntașii comunei, împărțind credincioșilor iconițe, cruciulițe și cărți de rugăciuni. În asistență am remarcat prezența fiilor acestei comune Dl. și D-na Dr. Isac Rădulescu, deputat eparhial și Dl. Dr. Vasilescu avocat.

După aceea se trece la Oficiul parohial unde se face revizia matricolelor și se servește masa, la care au participat un număr mare de fruntași ai comunei.

Seara în uralele credincioșilor din comună, P. Sf. Sa se urcă în mașină, însoțit de aceiași suită, reîntorcându-se la reședință.

Correspondent

NOTE BIBLIOGRAFICE

Revista Flacăra, săptămânal de artă și de cultură al Uniunii sindicatelor de artiști, scriitori și ziariști, București.

Cu o întârziere pe care o regretăm, atragem atenția asupra uneia din cele mai bune reviste ce apar în prezent la noi. Fondată la începutul acestui an, desbete în coloanele ei toate probleme ce ar putea interesa pe un intelectual, Articole, studii și contribuții artistice originale, semnează săptămânal cele mai bune condee românești.

Am remarcat cu plăcere versurile colaboratorului nostru, păr. Petru Rezuș, prof. universitar, „Cântec de ieri“ (Nr. 26, din 27 Iunie a. c. p. 7). Am citit de asemenea cu multă satisfacție retipărita nuvelă Popa Preda a lui Iuliu Neagu — Negulescu, care descrie într'o savuroasă limbă muntenească martiriul unui preot de al nostru care luă

apărarea țaranilor răsculați dela 1907 (Nr. 11, din 14 Martie, a. c. p. 12).

O recomandăm deci tuturor celor cari doresc să se informeze asupra noilor direcții ale culturii contemporane.

Diacon Dr. Ioan I. Pulpea, Episcopul Valentinian de Tomis. Corespondența lui cu papa Vigilius în chestiunea „Celor Trei Capitale“. Extras București, 1948, 15 pp.

Păr. P., asistent la Facultatea de Teologie din București, analizează în prezentul studiu, contribuția ultimului episcop cunoscut al cetății Tomis (Constanța) numit Valentinian, la cearta care izbucni în imperiul bizantin condus de Justinian (527—565) pe chestiunea condamnării „Celor Trei Capitale“, adică a persoanei și operii lui Teodor de Mopsuestia, Teodoret al Cyrului și Ibas al Edessei. Utilizând toate documentele originale ale vremii, autorul pune în lumină o nouă pagină — până mai ieri întunecată — din istoria creștinismului nostru daco-roman.

N. C.

GRAIUL BĂNĂȚEAN Vol. III.

Apelăm călduros către toți intelectualii satelor din Banat de a aduna cuvinte rare (*Bănățenisme*). Fiecare cuvânt cu o propoziție ca exemplu. Materialul adunat se va trimite dlui Lucian Costin profesor la Liceul din Caransebeș.

INFORMAȚII

Biserica Anglicană, în conferința ținută cu cei 300 episcopi ai ei, a votat o moțiune contra politicii Vaticanului de a impune primatului său tuturor bisericilor din lume. Moțiunea spune că Biserica Anglicană nu va accepta niciodată supremația Papei.

Pretenția Vaticanului de a fi stăpânul spiritual și politic al lumii împiedecă refacerea unității Bisericii universale.

Academia Română, a fost transformată în *Academia R. P. R.* Această înaltă instituție de cultură, în noua ei transformare va fi pusă în slujba ridicării permanente materiale și culturale a masselor muncitoare. Activitatea Academiei R. P. R. e repartizată pe secțiuni de științe tehnice, agricole, literare, istorice, medicale, juridice, filozofice etc. Statutul de organizare și funcționare mai prevede înființarea de filiale ale Academiei în pro-

vincie la Iași, Cluj și alte centre universitare, academicienii fiind fermenții adevăratei științe acolo unde pulsează dorul după o cultură superioară.

O altă notă de mare importanță este și obligativitatea pentru academicieni — sub sancțiunea retragerii acestui titlu — de a activa permanent conduși de principii într'adevăr științifice și democratice.

Agapă creștinească. La praznicul Adormirii Născătoarei de Dumnezeu s'a dat o masă pentru săracii din orașul Caransebeș, de către credincioșii bisericii noastre.

Corul Căminului Cultural a dat răspunsurile la slujba religioasă, contribuind la ridicarea atmosferei creștinești de la acest praznic.

Corul I. Vidu din Lugoj care mai bine de un veac, preamărește pe Dumnezeu în cântările liturgice și care a purtat faima cântului nostru românesc, peste țări și mări, a ciastit — din lejul hramului sf. biserici „Adormirea Născ. di Dumnezeu“, într'un cadru solemn pe mai mult membrii ai corului cu diploma de onoare. Remarcăm că unii membrii cântă de peste 40 ani în acest renumit cor bănățean.

Pentru activitate de peste 40 de ani au primit diploma de onoare următorii coriști: 1. Dir. școla, George Onae 2. Romolus Popescu 3. Iosif Popescu, 4. Elena Boc, 5. Ana Blaj, 6. George B. Ferdeanu, 7. Nicolae Bireescu, 8. Isidor Danciu, 9. Constantin Onae.

Soliști 1. Vasile Vodă 2. Maria Molitor Ionaș 3. Nicolae Sintescu preot, 4. Vasile Popescu, 5. Tiberiu Valand.

Prezidiul Mării Adunări Naționale a dat un important decret, prin care întreprinderile bancare și institutele de credit de orice fel, cu capital particular sau de stat, se consideră deplin, drept dizolvate și intrate în stare de lichidare.

Se exceptează Banca Națională a României, Societatea Națională de Credit Industrial, Casa de Economii și Cecuri Poștale (CEC), Casa de Depuneri și Consemnațiuni, precum și întreprinderile bancare și institutele de credit înființate printr'o convenție specială între Statul Român și un Stat străin și al căror capital aparține ambelor State.

Confederația Generală a Muncii din R. P. R., a sărbătorit în ziua de 1 Septembrie a. c., împlinirea a patru ani delă reorganizarea mișcării sindicale pe baze unite. Clasa muncitoare din țara noastră își îndreaptă cu puteri înoite eforturile pentru îmbunătățirea situației materiale a celor ce muncesc cu brațele și mintea.

„Lumina zilei“. Savantul rus Vavilov, după îndelungate cercetări, a reușit să obțină „Lumina zilei“, adică lumina naturală în pereții unor tuburi de sticlă, fără ajutorul firelor. În această lampă savantul a reușit să intensifice prezența razelor ultraviolete atât de salutare vieții omului și vieții animalelor.

Această descoperire reprezintă un aport binefacător pentru omenire în medicina operatorie, curativă, în instituțiuni, fabrici și pentru întregul progres și fericirea omului.

Rectificare articolul apărut în Foia Diecezană Nr. 34—35 din 22 Aug. 1948, a fost cules din greșală sub titlul: „Generalități asupra studiului literaturii patristice“. Se va fi înțeles însă, credem, din întreg conținutul lui, că e vorba de „Generalități asupra stilului literaturii patristice“. Folosim acest prilej spre a ne mărturisi speranța că binevoitorul cititor va fi îndreptat și singur alte numeroase greșeli de tipar strecurate în cele câteva mici studii prin care intenționasem — în ultima vreme — să familiarizăm pe cât mai mulți cu problemele de patristică, și că le va fi pus nu în seamă-ne ci a greutăților pe cari le au de întâmpinat culegătorii tipografi.

N. C.

PARTEA OFICIALĂ

COMUNICAT

Nr. 3155 E. 1948.

Cuc. Preoți, conducători de oficii parohiale, vor trimite prin Of. protopopești în termen de 15 zile, suma de Lei 150 (una sută cinci zeci), pentru Stema Țării, harta R. P. R. și tabloul membrilor Inaltului Prezidiu al R. P. R.

Oficiile protopopești vor centraliza sumele și le vor înainta, pe lângă raport, Casieriei eparhiale, cel mai târziu până la 25 Septembrie a. c.

Pentru netrimite, rămâne personal răspunzător fiecare conducător de Oficiu parohial.

Caransebeș, din sed. cons. eparhial secția economică ținută la 31 August 1948.

Consiliul eparhial

COMITETUL ȘCOLAR AL LICEULUI DE FETE CARANSEBEȘ

Publicațiune de licitație

Comitetul Liceului de Fete din Caransebeș, ține licitație cu oferte închise și sigilate în conformitate cu Legea Contabilității Publice, Regulamentul Oficiului Central de Licitație și cu normele publicate în Monitorul Oficial Nr. 127/931, în cancelaria numitei școli, în 4 Septembrie 1948 ora 11 a. m. pentru darea în antrepriză a lucrărilor de construcție a unei scări de beton armat dela etajul I. la etajul II. a localului din str. Molotov Nr. 12, în valoare devizuală de 323.547 Lei. (trei sute douăzeci și trei mii cinci sute patruzeci și șapte).

Pot concura ingineri arhitecți, arhitecți, și maeștri constructori calificați care deodată cu ofertele vor depune și o garanție de 5%.

Lucrarea se va termina în 30 zile dela aprobarea licitației.

Caetul de sarcini, planul și devizul se pot vedea în toate zilele la orele 8—12 în cancelaria școlii.

Caransebeș 25 August 1948.

Președinte
E. Siclovan

Secretară
A. Băleanu